

Saulespuķe

Mr.17

Bērni visā pasaulē ir līdzīgi - emocionāli jūtīgi un atzinību alkstoši

(I.Kalniņa)

Māciet bērnus ticēt sev un nesagraujiet viņu sapņus!

Mums, pieaugušajiem, ir pienākums iedvesmot skolēnus sapņot lielus sapņus un tad pierādīt viņiem, ka ticam šo sapņu iespējamībai. Mums tas tikai jāaskata, jāattīsta un jāpārliedzina bērniem, ka nešaubīgi ticam viņu sapņiem.

Ne visi bērni ir pelnījuši cepumiņus.

Bieži cepu saviem skolēniem cepumus. Kad izdalu kārumus, bērni, kuri cītīgi strādājuši, priecājas, ka saņēmuši cepumiņu. Skolēni, kuri nav bijuši tik cītīgi, nesaņem neko. Vecāki mēdz zvanīt un jautāt: "Mister Klārk, es dzirdēju, ka jūs visai klasei dalījāt cepumus, tikai mans bērns neko nedabūja." Kāpēc cepums jādabū visiem skolēniem? Vecāki apgalvo, ka iedragāju bērnu pašapziņu. Vai tiešām raizējoties par bērnu pašapziņu, nespējam objektīvi novērtēt bērnu sekmes un spējas? Ja izsniedzam "cepumiņus", kad viņi nav pelnījuši, mēs jaunatnei vēstām, lai kaut ko iegūtu, nav jāpiepūlas. Tādēļ pasaulē ir tik daudz jaunu cilvēku, kuriem nav ne jausmas, ko nozīmē smags darbs. Un tieši tādēļ viņi joprojām ir atkarīgi no vecāku atbalsta (un gaida no viņiem "Cepumiņus")

Mums jaunajai paaudzei jāiemāca, ka ne visi ir pelnījuši, lai viņiem glauda galviņu tikai tādēļ, ka negribam nevienu apbēdināt. Nepelnīta uzslava tikai bīda mūsu skolēnus pretim neveiksmēm nākotnē.

Formulējiet savas prasības un tad paceliet latīņu; jo augstākas prasības, jo labāki rezultāti.

Es nelokāmi ticu, jo augstākas prasības, jo labāki rezultāti. Ceļojot pa pasauli, lai iepazītu dažādas izglītības sistēmas, mani vienmēr pārsteidz izglītības līmenis. Ja balstīsimies uz caurmēra līmeni, mēs izlaidīsim bērnus cauri sistēmai, kas dod priekšroku kvantitātei, nevis kvalitātei un koncentrējas uz vispārējiem standartiem, neprasot no bērniem izcilas sekmes.

Augstākas prasības nāk par labu visiem skolēniem neatkarīgi no līmeņa. Jo vairāk mēs prasīsim, jo vairāk bērni sasniegs.

Mīļie vecāki, atbalstiet savus bērnus, sekojiet līdz uzdotajiem mājas darbiem, palīdziet, jo tikai tā mūsu bērni sasniegs augstus rezultātus.

Rādiet paraugu mīlestībai uz zināšanām!

Vislabākais veids, kā ieinteresēt bērnu mācībās, ir pašam izrādīt aizrautību un entuziasmu. Ikreiz, kad runājat ar bērniem un viņi uzdod jautājumu, uz kuru jūs nevarat atbildēt, sakiet: "Tūlīt sameklēsim atbildi!" Izrādiet neviltootu sajūsmu par iespēju uzzināt kaut ko jaunu.

Mums visiem jāatceras, ka jānodzīvo tā, nezaudējot zinātkāri un rādot bērniem, ko nozīmē mācīties visu dzīvi.

Iedvesmojiet citus pieaugušos, kuriem ir nozīmīga loma bērnu dzīvē!

Ja cilvēkiem parāda, ka viņu smago darbu novērtē, un pamana, cik ļoti viņi cenšas, viņi strādās labāk. Mums jāsaprot: ja vecāki un skolotāji cits citu iedvesmo, viņi rada vidi, kurā bērni strauji attīstās, un tā viņus pamatīgi ietekmēs.

Iesakām:

Vecākiem jāsaprot- tas ir dabiski, ka bērni reizēm žēlojas par skolotāju. Plaši izplatīta sūdzība ir: skolotājs viņu nemīl vai visu laiku piekasās. Ja tā notiek, vecākiem jāatgādina bērnam viss, ko skolotājs ir darījis skolā, ir tieši viņa labā. Mums jācenšas saglabāt bērnus pozitīvu attieksmi un nav jāļaujas negatīvai situācijas uztverei.

Klausieties!

Visi- vecāki, skolēni un skolotāji – vēlas, lai viņus uzklausu. Visi grib sajust, ka tiešām dzirdat, no kurienes viņi nāk, un ka viņu viedoklis ir uzklausīts. Uzklusiet ikvienu līdz galam, ne reizi nepārtraucot.

Dodiet bērniem visu, kas jums ir, pat ja neko nesaņemat pretī!

Saskarsmē ar bērniem, ielieciet visu savu dvēseli. Atcerieties, ka rezultātā atvēlēts pavisam īss laiks, lai atstātu ietekmi, kas ilgs visu mūžu, un nedrīkst zaudēt ne sekundi.

Reizēm mums jāsakaras ar emocijām, kuras nemākam kontrolēt. Taču mums jābūt gudrākiem, pacietīgākiem un jāatceras, ka neskatoties ne uz ko bērni mūs mīl un novērtē, lai cik grūti tam būtu arī noticēt.

Rīkojieties! Nemeklējiet aizbildinājumus, bet risinājumus!

Mums visiem jāizturas ar cieņu, ja runa ir par mūsu bērnu izglītību. Var atrast veidu, kā bērniem paskaidrot jebkuru jēdzienu. Panākt, lai bērni izrādītu centību mācību darbā, nepārtraukti interesējoties, sniedzot palīdzību, uzmundrinot.

Ja visu laiku gaužamies, ka bērni nav tādi, kādiem viņiem vajadzētu būt, mēs šķiežam laiku, ko varētu pavadīt, meklējot noderīgus risinājumus.

Viens no labākajiem veidiem, kā rast risinājumu, ir lūgt palīdzību jebkuram, ticot uz pozitīvu rezultātu.

Esiet izcili!

Daži darbi, kurus veic mūsu skolotāji un vecāki, patiesībā ir ļoti vienkārši, bet tie uzrunā mūsu bērnus un atstāj brīnišķīgu iespaidu.

1. Netenkojiet! Ja nositat laiku, žēlodamies par cilvēkiem, kuri tenko, arī paši tenkojat. Nevajag!
2. Ierodaties laikā! Ja neierodaties laikā, netieši norādāt, ka nerespektējat citu laiku, turklāt esat bērniem sliktas piemērs.
3. Laikus atdodiet skolai atpakaļ veidlapas, anketas u.tml.. Atdodiet tās atpakaļ noteiktajā laikā ne tikai tādēļ, lai palīdzētu skolai, bet arī tādēļ, lai iemācītu saviem bērniem, cik svarīgi kārtot lietas nevilcinoties un laikus.
4. Skolotājiem un vecākiem skolā jāpaceļ pat niecīgākie atkritumi. Netaupiet pūles, lai uzturētu skolu nevainojami tīru, un demonstrējiet saviem bērniem, skolēniem, jo īpaši tiem, kuri mēdz būt nekārtīgi un neorganizēti, gara spēku un veiksmes izjūtu, kas var rasties dzīvojot tīrā un sakārtotā vidē.
5. Ģērbieties labi – nevalkājiet saburzītu, saplēstu vai nevīžīgu apģērbu! Īpaši tas attiecas uz vecākiem, kad tie ierodas uz bērna skolu. Jūsu bērns grib, lai izskatāties eleganti. Viņš grib ar jums lepoties un rādīt citiem, ka viņa vecāki ir vislabākie.

Nelaidiet garām iespējas, pat ja laiks, finanses un apstākļi nav īsti piemēroti!

Mums jāatceras, ka mūsu bērniem jāsadā īpaši brīži, kas sagādātu pozitīvas emocijas, patīkamus pārsteigumus. Tieši šajos īpašajos brīžos ir dzīves jēga, kas paliek atmiņā uz visu mūžu. Kaut reizēm tas šķistu, ka tas nav iespējams. Bet vai šādos brīžos pārdzīvotais to visu neatsver.

Pārvērtiet mācīšanos brīnumainā piedzīvojumā!

Mēs bieži redzam, ka mūsu bērniem pietrūkst aizrautības vai intereses mācīties vai veikt kādu uzdevumu. Šajā moderno tehnoloģiju apvītājā laikmetā bērni vairs nevēlas lasīt. Tieši vecāki ir paraugs lasīšanā. Ja bērni neredz savus mājiniekus lasot, tad arī viņus būs aizvien grūtāks piedabūt pie grāmatas. Tāpēc viens no motivācijas radīšanas būtu kopīgi lasīt. Ielikt visu savu sirdi un dvēseli, un enerģiju, lai atdzīvinātu grāmatas varoņu balsis, piedzīvojumus, nebaidīties izskatīties muļķīgi, lai piedabūtu iemīlēt grāmatu, varbūt pat reizēm pārtapt princesē, ļaunā karalienē, laumiņā vai raganā. Lasītmiestību var ieaudzināt visos bērnos, ja tikai nebaidāties padarīt to viņiem brīnumainu.

Parūpējaties, lai bērniem būtu kaut kas ko gaidīt. Ja mūs tuvākajā nākotnē gaida kāds piedzīvojums, dzīve kļūst aizraujošāka.

Iemāciet bērniem, ka labais, ko darām pasaulē, pie mums atgriežas!

Pārrunājiet ar bērniem dažādus notikumus! Pierādiet savu līdzjūtību nelaimē nonākušajiem. Nežēlojiet laiku un enerģiju, lai atbalstītu un palīdzētu citiem. Dzīvē pierādās, ja cītīgi strādā, lai palīdzētu citiem, ar jums notiek kaut kas labs.

Dodiet, atstājiet pozitīvu ietekmi uz citu dzīvēm, un prieks, ko jūtat sirdī, jūs uzmundrinās un sagādās jums negaidītas balvas visa mūža garumā.

Iedvesmojiet savus bērnus nemitīgi jautājot: "Kā es ietekmēju apkārtējo cilvēku dzīvi? Ko es varu dot sabiedrībai kopumā?" Mēs zinām, ja ieaudzināsim bērnos paradumu piedalīties brīvprātīgo darbā, viņi turpinās palīdzēt visu dzīvi.

Ja bērnus vēlamies izaudzināt darbīgus un līdzjūtīgus, mums jāieaudzina viņos vēlme palīdzēt citiem. Kad redzam māti, tēvu un abus dēlēnus apberam ar mulču kokus pie vietējā kluba, , noteikti šie zēni kļūs pieauguši, arī viņu ģimenes iesaistīsies līdzīgos projektos. Var likties, ka tās ir tikai pāris stundas sestdienas pēcpusdienā, bet tās var atstāt paliekošu iespaidu uz to, kā mūsu bērni redz pasauli, izturas pret trūcīgajiem un kāda ir viņu nozīme citu cilvēku dzīvē.

Mīliet to, ko mīl jūsu bērni, vienalga vai tas būtu tīņu televīzijas seriāls "Krēsla" vai Nacionālā futbola līga!

Skolotājiem un vecākiem, ja viņi vēlas tuvināties saviem bērniem , jāspēj sarunāties ar viņiem par to, kas bērnus interesē.

Mums jāzina, kādus bērnus mācām un audzinām, un mums jāsaprot, kas viņi ir, kurā savas dzīves posmā šobrīd atrodas un kā mēs ar lietām, kas bērniem patīk, varam viņiem tuvināties.

Iedibiniet noturīgas tradīcijas!

Radiet kopīgus ģimenes svētkus! Turpiniet šīs skaistās ģimenes tradīcijas, lai raisītu jūsu bērnos pozitīvas emocijas.

Ja vēlaties, lai jūsu bērni gūst panākumus, esiet gatavi ilgām, pacietīgam darbam!

Nav nekādas maģiskas formulas, pamatā viss balstās uz centīgu visu iesaistīto pušu darbu. Vislabākie vecāki saprot, ka viņiem nemitīgi jāuzpurējas bērnu labā un svarīgāk par visu citu ir atrast laiku, ko pavadīt kopā ar bērnu. Jāsaprot, ka televizors nav tik būtisks, lai atsvērtu stundu, kas pavadīta kopā ar bērnu, lasot, gatavojot mājas darbus vai spēlējot spēles.

1. Pēc iespējas ierobežojiet rīta haosu, lai nav nekādu lieku satraukumu un lai bērns dodas uz skolu mierīgu sirdi. Pat ja neesat rīta cilvēks, piespiediet sevi piecelties laikus un sākt dienu nesteidzīgi

2. Atvēliet laiku tam, lai pārbaudītu skolēnu dienasgrāmatu, informāciju, kas saņemta no skolas.

3. Populāro šovu vietā reizēm izvēlaties arī kādu izglītojošu pārraidi.
4. Pārbaudiet visus mājas uzdevumus... bet NEIZPILDIET visus mājas uzdevumus paši.
5. Apmeklējiet skolas pasākumus, kuros vecāki var piedalīties.
6. Sagādājiet savam bērnam “pārsteiguma” uzmundrinājumus

Neesiet glābējvecāki! Jūs nevarēsiet mesties bērniem palīgā visu mūžu!

Vecākiem piemīt dabīgs instinkts aizsargāt savus bērnus un viņiem palīdzēt. Noteikti vēl daudzi atceras, ka bija laiks, kad skolotāja komentārus respektēja un pieņēma bez ierunām. Kaut vairāk vecāku mūsdienās tikpat nešaubīgi ticētu savu bērnu skolotājiem, jo tas, kas notiek pašreiz – vecāki, kas vēlas cīnīties pret kārtību skolā un apšaubīt katru savu bērnu skolotāju darbību – nodara lielu postu mūsu izglītības sistēmai kopumā un rada bērnos pārliecību, ka vienmēr kāds viņu glābs.

Mums bērni ir jāatbalsta un jāaizstāv, bet, ja mēs to darām vienmēr un raugāties uz viņiem caur rožainām brillēm, mēs liedzam skolēniem iespēju iemācīties tikt pāri neveiksmēm. Kad viņiem būs divdesmit pieci gadi, viņi būs bez darba un joprojām paļausies uz to, ka vecāki steigsies viņus attaisnot un izpestīt.

Apzinieties pateicības un atzinības spēku!

Ja esat neapmierināts, nekontaktējaties ar skolotāju pa e- pastu, telefonu. Sarunājiet personisku tikšanos.

Nekad neizsakieties par skolotāju slikti bērna klātbūtnē, ja viņš redzēs, ka necienāt skolotāju, viņš uzskatīs par pieņemamu stundās izrādīt viņam necieņu.

Ja bērns sūdzas, atgādiniet viņam, ka dzīvē būs daudz dažādu skolotāju un ka šajā ceļojumā pa dzīvi jāiemācās, kā gūt panākumus par spīti apstākļiem.

Sagādājiet mājās prieku mācīties. Censties panākt, lai bērns nezaudē zinātkāri.

Atgādiniet bērniem, kas viņiem ir dots, un uzsveriet darba ētikas nozīmi!

Mums jāatgādina bērniem, ka iegūst tie, kas skolas laikā cītīgi mācās. Tas reizēm ir grūti? Jā, bet atstāj ilgošu iespaidu un rezultāti atkarīgi no darba, atzinības un patiesas izpratnes par to, ko nozīmē saņemt nopelnīto.

Izskaidiet problēmas pašā iedīglī! Sīkas domstarpības var pārāugt milzu problēmās.

Ja bērns jau desmit gadu vecumā, atsaukdami uz kritisku piezīmi, sarkastiskā tonī attrauc, ar viņu būs grūti tikt galā, kad šim bērnam būs trīspadsmit. Bērni uzdrīkstas tieši tik daudz, cik mēs pieļaujam, un, ja vecāki neuztur stingru disciplīnu, viņi noteikti piedzīvos ļoti grūtu periodu, kad bērni tuvosies pusaudža vecumam.

Uzvedība ir apgūstama prasme, un bērni izturēsies pret jums atbilstoši tam, ko būsiet iemācījuši viņiem uzskatīt par pieņemamu.

*J.Endzelīna Kauguru pamatskolas
vecāku avīze “Saulespuķe”
2013. gada novembris*

Izmantotas Rona Klārka atziņas